

זמני השבת

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
19:00	20:03	בני ברק
18:45	20:00	י-ם

יו"ל ע"י מוסדות אור ישראל רחוב חבקוק 27 ב"ב בנשיאות הגר"מ איבגי שליט"א

אור ישראל

גליון מס' 99

פרשת קדושים

דבר העורך

בצדק תשפוט עמיתך. לומדים מכאן שיש מצווה וחובה לדון כל אדם לכף זכות. ובמידה והוא תלמיד חכם, אומר החפץ חיים שאפילו אם הדבר שהוא עושה נוטה יותר לחובה - עדיין אנו צריכים לדון אותו לכף זכות.

ומעשה ידוע ברבי אריה לוי זצ"ל, שהיה בלוויה של תלמיד חכם גדול בעיר הקודש ירושלים. והנה באמצע ההלוויה פרש רבי אריה לוי מהקהל ונכנס לחנות פרחים בזמן שההלוויה ממשיכה בדרכה לבית העלמין. הרב יצא עם עציץ גדול והלך לו משם במהירות. איש אחד מאנשי ההלוויה ראה את זה, ותמיהה גדולה נראתה על פניו.

אך כיוון שצריך לדון לכף זכות, למחרת הלך האיש הנ"ל לרב ושאל אותו לפשר הדבר. אמר לו הרב 'אני אסביר לך את העניין. לבית החולים הגיע חולה במחלה מידבקת, ודאגתי לו לתפילין שיניחם. בהנהלת בבית החולים אמרו לי שאחרי שהחולה הזה ימות - שורפים או קוברים את התפילין, כי אסור שאדם אחר יניחם, שמא ידבק. ביום הלוויה של התלמיד החכם קיבלתי ידיעה שהמצורע נפטר, ואם אני לא אגיע עד לשעה 12:00 לקבור את התפילין - הם ישרפו את התפילין ה"ו. ועוד אמרו שאני גם צריך להביא אדמה לקבורה. לכן נכנסתי לחנות הפרחים וקניתי עציץ גדול. זרקתי את הפרחים, מיהרתי לבית החולים, וברוך השם קברתי את התפילין בעציץ'. ומעשה נוסף במרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, שבא אדם מסוים לבקרו בשעה שבע וחצי בבוקר, והרבנית אמרה למבקר שהרב ישן. תמה האיש 'מה, הרב ישן עד שבע וחצי בבוקר?'. הרב, ששמע את הדברים, קרא לו אל הקודש פנימה ואמר לו 'אל תמהר לדון אותי לכף חובה, כיוון שאתמול חזרתי בשעה 12 בלילה מארבעה שיעורים בארבעה מקומות. ושלחו לי פקס מארגנטינה לגבי אשה עגונה, וכתבתי תשובה ארוכה עד לשעה חמש בבוקר, והתרתי אותה. והלכתי להתפלל בניגון וחזרתי לנוח קצת, ולכן הווי דן את כל האדם לכף זכות'.

שבת שלום! העורך.

בזכות התפילין

סיפר הרב אליעזר יוטקובסקי שליט"א: לפני שנים מספר גרתי ברחוב רבי עקיבא בבני ברק, והיינו זקוקים לזפת את גג הבנין, והזמנתי זפת. כשהזפת הגיע, שאלתי אותו: הנחת היום תפילין? וכשאמר שעדיין לא הניח, אמרתי לו: אתה עובד אצלי לפי שעות, מה איכפת לך, הנה כאן יש בית כנסת איצקוביץ, קח את התפילין שלי, תניח שם תפילין, תקרא קריאת שמע, ותחזור לעבוד.

הוא הסכים, לקח את התפילין והלך לבית הכנסת. לפי הסיכום היה אמור לחזור לאחר כעשר דקות, אבל חצי שעה עוברת, והזפת איננו. חשבתני, אולי הוא התלהב מהתפילה והחליט להתפלל תפילת שחרית מלאה. אבל כשעברה שעה, שעה וחצי והוא לא חוזר, התחלתי לחשוש מה קרה. לאחר שעתיים, כבר הייתי כמעט בטוח שאני צריך להזמין תפילין חדשות... ככל הנראה החליט להעלים יחד עם התפילין שלי.

לאחר שעתיים וחצי!!! הוא חזר עם התפילין כשכולו קורן מאושר. שאלתי אותו מה קרה, סיפר לי שהוא הניח המשך בעמוד הבא

האדמו"ר מסקולען זצ"ל

תקופת מאסרו השניה של הרבי מסקולען זצ"ל ברומניה הקומוניסטית היתה בחודש ניסן. לצד המאמצים רבים לשחרורו, עשו העסקנים השתדלויות רבות לספק לו מצות לתוככי הכלא, אולם מאמצייהם עלו בתוהו.

בסופו של דבר, אחר כל הפעילות עזר ה' ע"י שליחי הנאמנים, היה זה ע"י איש יקר בלונדון בשם גוטרמן, שהיה עסקן גדול. הוא הלך למשרדי ה'צלב האדום' בלונדון לבקש שיפעלו על ממשלת רומניה שיכניסו מצות לרבי. אולם נציג ה'צלב האדום' ענה לו בתחילה שהוא לא מתערב במדינה קומוניסטית.

כשראה גוטרמן שהוא לא מצליח לפעול, הכה בשולחן בעוצמה, עד שהזכוכית שהיתה על השולחן התנפצה, והוא נפצע ביד בצורה קשה...! ואז, כשראה הגוי מ'הצלב האדום' כמה שזה נוגע לו בנפשו, הרים טלפון למי מנציגי ממשלת רומניה, והודיע להם, שאם הם לא מכניסים מצות לרבי הוא לא מקנא בממשלת רומניה...

וכך היה. כרבע שעה לפני התקדש חג הפסח, פתח השומר הגוי את דלת התא של הרבי ואמר לו: "האלקים שלכם שלח לך מצות לפסח..."

לימים התבטא על כך הרבי זצ"ל ואמר, כי רק בשביל זה היה שווה להיות במאסר, לשמוע מילים כאלו מהגוי ...

המשך מעמוד קודם

תפילין, קרא עמם קריאת שמע, קיפל את התפילין והתחיל לצאת מבית הכנסת. ביציאה פוגש אותו אדם ואומר לו: לפי הבגדים שלך, אתה נראה זפת. השיב לו: נכון, זה המקצוע שלי, וזו הפרנסה שלי. אמר לו, אני גר כאן בסמוך, אולי תבוא לתת לי הצעת מחיר.

"הוא לקח אותי לבנין סמוך, גג של 700 מטר, וביקש הצעת מחיר. נתתי לו הצעת מחיר, ובמקום סגר איתי על זיפות הגג. כשאני יורד משם, פוגש אותי אדם נוסף, וגם הוא מבקש הצעת מחיר על זיפות גג... בקיצור, הסתובבתי כמעט שעתיים בגגות של בני ברק, וסגרתי כעת שלש עסקאות שיכניסו לי רווח נאה, והכל בזכות הנחת תפילין אחת. בעזרת השם אני מתחיל להניח תפילין כל יום."

סיים ר' אליעזר: אמרתי לו, דע לך שזה לא כל יום כך. כשילד חוזר לאביו לאחר שנות ניתוק, אביו מקבל

אותו בחיוך גדול, אבל ביום השני מתחיל הנסיון, הקב"ה מתחיל לנסות אותך לראות אם באמת אכן חזר, או שהוא רק רוצה זיפות גגות...

"לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו" (יט, יא) מסופר על הגאון רבי נתן אדלר זצ"ל, רבו של החתם סופר, שפעם עמד ליד החלון וראה שגנב בא לרשותו ולוקח כמה עצים ומתחיל לרוץ...

מיד החל הרב לרדוף אחריו וצעק לעברו: "יהודי, רבי יהודי, אשריך שזיכך אותי לראותך כדי שאוכל להפקיר את סחורתי!" ששמע זאת הגנב נבהל מדברי הרב והשליך את הקורות.

או אז שוב הרב אמר לו בקול- אשריך רבי יהודי שזיכית אותי במצוה "עזוב תעזוב עמו" ואז החל הרב לשים את הסחורה על כתפי הגנב. (וקראת לשבת עונג)

האדמו"ר מקאליב זצ"ל

כשהאדמו"ר מקאליב היה בשואה, שאלו אותו: "מה נתן לך את הכוח להתגבר?"

הוא אמר: "כל הצדיקים, קפצו לתאי הגזים כדי למות על קידוש ה'. אני הייתי אז צעיר לימים ואמרתי בליבי, 'רבונו של עולם! אני לא רוצה למות על קידוש ה', אני רוצה לחיות על קידוש ה'!!!' אני רוצה על כל רגע ורגע שאני חי, לקדש את שמך על ידי שאעשה רצונך!"

עקב העלויות הגדולות, העלון זקוק לתרומות, ניתן לתרום בבית המדרש אור ישראל בקופות העלון.

העלון מופץ ב: אור יהודה, אלעד, בני ברק, מודיעין עילית, חולון, רעננה, תל אביב.

לבריאות ולהצלחה: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סוליכה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת ג'מילה. לעילוי נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי. לרפואת: תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל בריינדל הינדא, משה בן רייזל. לזיווג הגון: ז'ואל שמחה בת חנה, יאיר ישראל בן רבקה, נועה בת רות, רינת בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית.

כַּכְּפָ'חֹתָא

בקופת חולים:
סאשה: "אני רק שאלה"
גרישקה: "באמת? גם אני רק שאלה, אולי אנחנו קרובי משפחה?"

לתגובות, לתרומות, להערות והארות ולקבלת העלון במייל לשלוח למייל ALONORISRAEL@GMAIL.COM

דפוס רבי עקיבא
03-6186186